

Vakrepülés

2025 szeptember 10. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Kiindulni, mint annyiszor csak abból tudunk, hogy Európa megszállt kontinens

Az Európai Bizottság elnökhelyénél szállító repülőgép elég kalandos körülmények között landolt Bulgáriában, mert az elektronikus tájékoztatói rendszer nem működött, így a pilóták „papíralapú” térképeket böngészve voltak

kénytelenek leszállni Plovdiv repterén. Ezt a „vakrepülést” akár szimbólumnak is tekinthetnénk feltéve azt a kérdést, hogy vajon ki ül az „Európa” néven lajstromozott repülőgép pilótafülkéjében, és milyen tájékozdó rendszerrel merre és hová vezeti földrészünket. Meg persze, hogy lesz-e „soft landing” ahogy a globalo-zsargon mondja, vagy kicsit érdesebben fogalmazva megússzuk-e élve mindazt, ami történni látszik.

Kiindulni, mint annyiszor csak abból tudunk, hogy Európa megszállt kontinens, így az amerikai birodalom Európa felett gyakorolt kifosztó funkcióinak ellensúlyozására csak egy komplex eurázsiai együttműködés lehetne, pontosabban már csak **lehetett volna** alkalmas, mert ez a vonat, illetve esetünkben „repülőgép” már elment. Azonban Európa uralmi struktúrái elbővül az amerikai birodalom destruktív szárnya akaratának engedelmességre, majd Donald Trump elnöksége nyomán látszólag **önként és dalolva** asszisztálnak az önfelszámolóhoz, így mi, a repülőgép utasai. Legalább is a dolgok jelen állása szerint nem nagyon reménykedhetünk a „sima” leszállásban.

Érdemes volna azonban eltöprengeni azon, hogy vajon mi is húzódik meg az európai elitnek, az egyes nemzetállamok szintjén és az európai integrációs uralmi szinten is átélhet? önpusztító magatartása mögött, mert Donald Trump elnökké válásáig még talán magyarázható volt ez a magatartás azzal, hogy az amerikai birodalom agresszív permanens világháborúban érdekelt szárnyának akaratával szembe szegülni nem lett volna éppen bölcs dolog. (Néhány példa, legfőképpen Herrhausen esete elég egyértelműen jelezte, hogy a birodalom azonnal leszámol bárkivel, akár amerikai elnökkel, vagy esélyes elnökjelölttel is, ha úgy véli, hogy „útban vannak”.) Ám Trump megválasztása azt jelezte, hogy a birodalom belátta vereségét az Oroszország ellen viselt háborújában, ahol ezt az Ukrajna nevű országot csak katonai platformként használta, és az új elnök fő feladata, hogy e vereség nyomán az amerikai birodalmat átvezesse a Háromtest Birodalomba, vagyis az új világhatalmi struktúra csak Amerika, Kína és Oroszország hármass birodalmi konzorciumának létrehozásával lehet életképes.

Ha Európa nemzetállami és integrációs szintű uralmi csoportjai számára egyáltalán értelmezhető volna a közös európai identitás, akkor ebből arra a stratégiai következtetésre kellene jutniuk, hogy a Háromtest mindhárom tagjával a lehető legjobb kapcsolatokat építsenek ki, sőt, ha lehet, minden Háromtesten belüli „súrlódást” Európa a maga javára fordítson. De, ami történt/történik az ennek éppen az ellenkezője. Európa, vagy legalább is az a „valami”, amit hajlamosak vagyunk Európának látni, önmaga kifosztása, sőt lassan már-már öngyilkossága árán is folytatni akarja az amerikai birodalom önmaga által elismert módon elvesztett háborúját közvetlenül Oroszország, de alig burkolt módon Kína ellen is. Gondolhatnánk végzetes tudatlanságra is, de azért ezt a tagországok döntő többségéről és az integráció legfelső szintű vezetőiről elég nehéz feltételezni. Azt annál inkább, hogy van egy náluk sokkal magasabb szintű hatalmi szuperstruktúra, és Európa uralmi reprezentánsai ennek az akaratát hajtják végre.

Ha még komolyan reménykedünk abban, hogy Európa öngyilkossága elkerülhető, akkor nagyon pontos képet kellene alkotnunk erről a szuperstruktúráról. E titokzatos komplexum akaratának közvetlen megjelenítője a volt brit birodalom „csillagmag-maradványa”, amelynek legfőbb stratégiai célja az elmúlt két évszázad során Oroszország és Kína folyamatos kifoszthatóságának biztosítása volt, van és lesz. Ám ez önmagában aligha volna elégséges az Európára gyakorolt totális hatalmi nyomáshoz, így fel kell tételeznünk, hogy az amerikai birodalomnak az Oroszország elleni háborús vereségét beismerni nem akaró háborúpárti szárnya is fontos eleme ennek a destruktív törekvésnyalábnak, de még kettejük koalíciója sem lenne feltétlenül olyan erős, hogy Európát öngyilkosságba hajszolja. Ehhez szükség van arra is, hogy az egy hierarchikus szinttel magasabban álló birodalom kiválasztó főhatalma is erre akarja rábírn Európát. Ez a főhatalom most történetének egyik legdrámaibb dilemmájával küzd. Mivel eddig is „váltogatta” a Nyugat birodalmait a portugáltól az amerikai világbirodalomig, így az, hogy most „leváltja” a hatodik birodalomként Amerikát, ez rutinfeladat volna számára. Az már kicsit bonyolultabbá teszi a feladványt, hogy nem lesz „hetedik birodalom”, mert nincs több nyugati nemzetállam, így a Háromtest Birodalommal nemcsak Amerika évszázada, hanem a modern Nyugat hat évszázada is véget ér. Ám még ezzel sincs vége a „megpróbáltatásoknak”, mert befejeződni látszik az a háromezer éve tartó ciklus is, amelynek létszerveződésmódja folytathatatlaná vált, s amelynek a nyugatias modernitás csak egyik megnyilvánulási formája volt.

A közvetítő mezők (kereskedelem, pénz média) profitszerzésre épülő létmódja, amely hamis önbemutatása során a „liberális demokrácia és szabad piacgazdaság” fedőnevet szokta használni olyan planetáris parazita, ami valóban elhozta a történelem végéig csak nem egészen úgy, ahogy azt Fukuyama gondolja. És amíg ezek a dilemmák el nem dőlnek, addig a főhatalom számára időt és teret nyújt az, hogy Európa a szuperstruktúra „hasznos idiotájaként” elszántan folytatja a háborút önmaga ellen.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Ajánló
